

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia

— PLATA LIBERTĂŢII BRAŞOV. —

TELEFON 2:6.

Abonament anual 760 lei.

Pentru străinătate 800 lei.

Anunţuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin fine însuşi, cetăţene, şi pentru
tine, la libertate, legalitate şi cinste.

In preajma adunărilor generale ale S. A.

Ne apropiem de vremea adunărilor generale ale societăţilor pe acţiuni. După încheierea anului, pregătirea bilanţului şi hotărârile Consiliilor de Ad-ţie — se cere aprobarea adunării generale a acţionarilor. La cele mai multe din societăţi, numai ca o simplă formă...

Discuţiuni mai largi şi critici nu se prea aud în adunările generale, pregătite de conducătorii societăţilor astfel ca să se treacă, nealterate, hotărârile lor anticipate.

E vremea ca sistemul să se schimbe în întregime — şi nu numai în ceea ce priveşte adunările generale ci şi în ceea ce priveşte mentalitatea conducătoare a acestor societăţi, în special a celor înfiinţate după războiu.

Într-adevăr, atunci când s'au creat cea mai mare parte din societăţile pe acţiuni româneşti în Ardeal, s'a făcut apel la sentimentele patriotice ale subscriitorului cărui a s'a aşternut în faţă tabloul frumos al unei rezepe şi rodnice înfloriri economice naţionale. Şi din toate părţile s'au scris sume — chiar îndatorindu-se la bănci, cu gândul că banii plasaţi astfel vor aduce un dublu profit: de ordin naţional şi de chibzuită economie.

Spre cinstea ardeleanului român — ca din pământ s'au putut ridica societăţi cu perspective mari, în cari s'au pus poate prea multe nădejdi. Din economiile mici, din pungile sărace, din ale funcţionarilor abia ridicaţi la câştigul unui salariu mai bun, după suferinţe fără număr — s'au scris acţiunile tuturor societăţilor, la primul apel.

Acest elan, această sforţare economică trebuia, de sigur, cu totul altfel răsplătită de cât cum au corespuns societăţile în cauză. Cu părere de rău trebuie să arătăm aci că aşteptările ni-au fost înşelate. Un întreg popor şi-a încredinţat banii unor societăţi cari au împrumutat mai înainte de toate obiceiurile ce ocolesc şi favorizează Consiliile de Ad-ţie şi uită pe acţionari. De-altfel, nu numai la noi, în Ardeal, se petrece acest lucru.

Proteste din ce în ce mai accentuate se ridică împotriva distribuirii dividendelor şi a tantiemelor. Aceste din urmă ating câte-odată sume fabuloase.

Ori nu trebuie să se mai continue pe acest drum. Nu-i oare peste cap aşteptarea după un profit cât de mic dela acţiunile unor societăţi cari şi-au făcut obiceiul din suprimarea dividendei în folosul fondului de rezervă?

Rentabilitatea capitalului scris trebuia şi putea fi cu prisos asigurată, dacă aveam la conducerea societăţilor noastre oameni pricepuţi şi devotaţi, cu acelaşi spirit de sacrificiu, ca şi

acţionarii fondatori. Exemplele nu vrem să le dăm — fiind public cunoscute.

Ori dacă rentabilitatea nu a putut fi asigurată în măsura aşteptărilor — cel puţin să vedem acum acelaşi spirit de sacrificiu şi la Consiliile de Ad-ţie, cari trebuie să renunţe la tantieme — iar în administrarea societăţilor să facă economii până la strictul necesar.

În anul acesta, atragem atenţiunea din vreme atât acelor cari dispun până acum de conducerea societăţilor noastre pe acţiuni — cât şi acţionarilor, că e vremea să se examineze, în întregul ei, situaţia.

Înţelegem mai înainte de toate să se facă, controlul real al actelor conducătorilor societăţilor de către adunările generale, prin acţionari conştii de drepturile lor.

Acest control îl dorim cât

mai sever pentru a se pune capăt adunărilor generale de „complezenţă“ în cari gestiuni grele se descarcă cu un vot şi cu un zimbet.

Nu vrem să atingem onorabilitatea nimănui — dar constatăm o stare morbidă, căreia dorim să i se pună capăt.

De-aceia, în primul rând ne adresăm conducătorilor societăţilor noastre pe acţiuni, apelând la scrupulozitatea lor nu numai în distribuirea dividendei, — ci şi la aceea a tantiemelor, pe cari le vrem cât mai mici; — apoi să-şi amintească datorinţa donaţiunilor culturale. Şi în sfârşit o mai accentuată economie în administraţie.

În al doilea rând, facem atenţi pe acţionari că în mâna lor stă controlul şi censura actelor Consiliilor de Ad-ţie — iar adunările generale sânt prilejul nimerit pentru a se grupa în jurul acelor cari pot face acest control şi a provoca, astfel o însănoşire, în viaţa societăţilor pe acţiuni.

Noi ne vom face datoria de a le sta acestora într-ajutor.

Pentru traţii din America.

Ingrijorări şi îndoeli.

Din scrisorile, pe cari le-am primit de sărbători dela mai mulţi abonaţi ai noştri de peste Ocean, în cari ne urează un an nou mai bun, se desprind şi unele îngrijorări şi îndoeli privitor la starea actuală a României întregite.

Ele reeglindesză deoparte experienţele pe cari le-au dus cu ei cei, cari după o scurtă vizită făcută rudelor lor din Ardeal, s'au întors din nou în America; de-altăparte, veştile nu prea bune ce le primesc prin scrisori de acasă.

Vom releva unele din acestea, căutând să lămurim

şi intrucâtva să liniştim pe fraţii noştri de peste ocean şi mai cu seamă pe acei, cari văd în culori prea negre viitorul ţării.

Ni se plâng unii despre şicanele ce li se fac de către organele vamale şi alte autorităţi, căsd după ani de şedere în America se întorc acasă, fapt, dure-re, dovedit, despre care am mai scris în zisrul nostru. Cele mai multe plângeri se referă însă la lipsa de ordine, dreptate, stabilitate şi legalitate, de cari s'au izbit mulţi fraţi americani veniţi acasă cu gând ca să se stabilească aci. Sunt în multe privinţe adevărate şi aceste plângeri, pe cari le ştiu aprecia mai cu seamă ei, cari în America se bucură de stări de ordine şi de legalitate cu mult superioare celor de aici.

Alţii se plâng, că copiii lor cari au urmat şcolii în America, venind acasă nu sunt primiţi în şcolile româneşti în clasele cari corespund anilor de şcoală făcuţi în America, că în multe cazuri copii sunt primiţi la noi într-o clasă mai inferioară, ceea ce înseamnă nu numai o pierdere de ani dar jienesc şi sufletul copiilor americani.

Iar ca concluzie fraţii noştri ne spun, că mulţi dintre ei, deşi ar dori să vină acasă şi să se stabilească aci muncind pentru ţară şi neam, se tem să vină şi suferă să rămână cel puţin deocamdată încă expatriaţi.

Sunt veşti dureroase acestea şi în mare parte motivate de împrejurările de aici pe cari le cunoaştem îndesjuns şi pentru înlăturarea cărora luptăm de ani de zile prin scrisul nostru. Nu ni permis însă să ne pierdem răbdarea şi cu atât mai puţin încrederea în viitorul ţării şi al neamului.

Victorie fără luptă nu

Un expozeu al d-lui I. Mihalache

Vicepreşedintele P. N. T. despre fuziune, Sănătatea Suveranului şi tratativele cu Averescanii.

La constituirea politică a fruntaşilor partidului naţional-tărănesc din jud. Muscel, ținută a doua zi de Anul nou, în Câmpulung, d-l I. Mihalache a făcut următoarea expunere a situaţiei politice interne:

De câţiva vreme lupta cu adversarii noştri politici n'a fost așa de dâră cum eram deprinşi. Imprejurările și evenimentele politice din ultimul timp ne-au determinat la aceasta.

Fuziunea partidelor naţional-tărănesc, care crează instrumentul cel mai puternic de propagare al ţării, ne-a dat siguranţa și răspunderea zilei de mâne. Nu se va mai putea trece peste această forţă politică reală. Deja s'a mers prea departe cu neglijarea indicaţiunilor date de corpul electoral și nici un om cu răspundere n'ar putea împinge lucrurile mai departe. În atari condiţiuni preocuparea noastră a fost să procedăm la contopirea partidelor fuzionate pentru ca fiecare județ să fie o cetate puternică a democraţiei spre a ne găsi gata de a lua răspunderea ce ne aşteaptă.

Am bucuria să anunț că în mai mult de 60 de județe fuziunea s'a desăvârșit și peste puțin timp și în cele câteva județe rămase în urmă, micile neînțelegeri vor fi aplanate.

O chestiune mare superioară tuturor problemelor de partid, preocupă toate cercurile politice. Dorim Majestății Sale Regelui, cărui țara îi datorește atât de mult pentru atitudinea sa românească din timpul războiului, ca sănătatea sa să îndepărteze pentru o durată cât mai lungă îngrijorările țării.

Dar când știm că țara noastră

e înconjura de jur împrejur de dușmani și când înăuntru clocotește nemulțumirea în toate straturile sociale, nu putem fi decât îngrijorați.

Liberalii aștează în zadar liniștea, căci situația nu e așa de limpede și simplă cum o arată ei. Cel dintâi care nu și-a putut ascunde grija a fost însuși d-l Ion Brătianu care, după înmormântarea lui Alex. Constantinescu, a amenințat cu pumnii străni și cu „zidul dela Mărășești“ pe cei ce s'ar gândi la modificarea actului dela 4 Ianuarie. D-l Ion Brătianu era cel mai indicat să fie frământat de această chestiune, fiindcă poartă pe conștiință răspunderea unui act propriu; numai că și de astădată șeful liberal s'a arătat cuprins nu de preocupări, pentru soarta țării cât de grija și de gândurile negre pentru soarta partidului său. Dacă și-ar fi simțit asigurată a tot puternicia pe viitor, șeful liberal n'ar fi vorbit pe tonul amenințător pe care a vorbit și care este dovada nepuținței și spaimei ce l-a cuprins.

Ori cum s'ar desfășura lucrurile, Brătianu își da seama că nu va mai fi așa cum a fost în trecut când partidul liberal dicta și hotăra totul în țara aceasta, uzând nu numai de creditul său ci, de câte ori avea nevoie, folosindu-se direct de creditul Dinastiei.

Partidul Național-Tărănesc n'are mâinele legate în nici o direcție și nici n'urși face din această problemă hotărâtoare pentru viitorul țării, calcule mărunte de partid. Grija cea

mare pentru noi este ce, ceea ce s'a agonisit cu jertfa atâtor sute de mii cōzuți pe câmpul de luptă să nu fie spulberat. Partidul Național-Tărănesc este călăuzit de principiul ca țara să iasă întărită, nu slăbită, prin intrarea în lege și instaurarea unui regim de viață democratică.

Întărirea țării pe bază de democrație și legalitate, — iată punctul de vedere de care suntem călăuziți, în ori-ce împrejurare și în deslegarea oricărei probleme.

Acestea fiind împrejurările și preocupările tuturor în timpul din urmă, a trebuit să răspundem invitațiunii de a sta de vorbă cu reprezentanții guvernului.

Nimeni n'a crezut că s'ar putea vorbi serios asupra unei fuziuni cu averescanii, mai înainte de a se disolva parlamentul ieșit din cele mai nelegiuite alegeri. Căci cum ar putea sta împreună, victima cu călăul?

Averescanii își dau seama că mergând pe drumul tras de liberali și de tutela lor pier sigur și pier în așene.

Guvern averescan există. partid averescan n'a existat și nu există și de aci nevoia de a primi viața dela alt partid.

Dacă concepția liberală a dat faliment, fiind aplicată chiar de făuritorii ei liberali, cu atât mai mult va pieri când e aplicată de averescani. Nu ne vom lăsa păcăliți ca d-l general Averescu să izbească în noi cu Brătianu și în Brătianu cu noi.

Noi mergem pe drumul nostru înainte, cu toată hotărârea! N'am dezertat dela datorie și n'am plecat steagul nostru în momentele grele prin care am trecut; nu-l vom păta tocmai acum când simțim că izbânda se apropie.

există. După războiu s'au cocoțat în fruntea treburilor obștești atâți oameni nevrednici și s'au incubat atâtea rele în toate țările, pe cari nu le putem stărpi cu una cu două. Frații noștri pot vedea din ziarul nostru cât ne luptăm și ce jertfe ațuăm pentru ca să stărpim din rădăcini aceste rele. Și, credem, că roadele luptelor noastre nu vor mai întârzia mult. Chiar cei, cari ne-au cărmărit atât de rău în ultimii 7 ani, văd acum, că așa nu mai merge, că țara se dă de rău, și au început să dea târcoale partidului național-țărănesc, recunoscându-i forța sa morală și popularitatea sa formidabilă în toate straturile poporului românesc.

Pria urmare, frații noștri din America să nu-și piardă răbdarea și încrederea, căci ceasul bun pentru toți deopotrivă va bate în curând. Mai cu seama să nu dea ascultare glasului dușmanilor noștri de cari avem destui și prin America și cari prin ziarele americane ne pândesc și cârtesc țara și neamul.

În schimb să continue să sprijinească presa națională din Ardeal, care va ști să dărească lupta pentru dreptate și legalitate la bun sfârșit.

Aceasta este solia pe care o trimitem fraților noștri de peste Ocean la începutul noului an.

Banca Națională aduce la cunoștința publicului că, a prelungit până la 31 Ianuarie a. c. termenul pentru preschimbarea hârtiilor de 500 lei format mic.

DELA SATE.

In noul an.

Niciodată ziua de anul nou nu mi-a făcut o impresie așa de tristă ca anul acesta. Răspunsurile țăranilor la urările de Anul nou erau expresia celei mai desna- dăjduite situații:

— La mulți ani!
— Să dea Dumnezeu, dar să ne ferească încă de unul ca cel trecut.

— Cum, ca cel trecut?
— D'apoi de-or mai sta aștia la putere, ne-am mâncat traiul și mălaiul.

Un dialog pe care l-am avut nu cu unul sau cu doi ci aproape cu toți țăranii cu cari am dat mâna în ziua de Anul nou.

E trist, e jale la sate. Toate produsele țăranului n-au nici un preț iar cumpărăturile și-le procură pe prețuri cari îl îngrozesc. Iși ține cerealele în hambar, căci dacă vrea să le vândă i se imbie preț de răs. Vitele și-le ține cu cheltuială în grajd, căci drumul târgurilor înzadar îl bate cu ele. N-are nici un mijloc de a câștiga vre-un ban, în schimb de pretins i se pretinde. Mai ales la sfârșitul anului, când e silit să-și plătească toate rezstanțele de impozit, aruncuri comunale, etc.

Nenorocita situație creată de actuala cărmuire l-a adus pe țăran într-o stare care nu poate fi de loc învidiată.

Incurcăturile produse de felul cum a fost executată legea agrară sunt o otrăvă care a afins inima aproape a tuturor satelor noastre din Ardeal. Bani plătiți din greu pe la advocați etc., în schimbul cărora nici o rezoluție definitivă.

Au dreptate țăranii să spună: „azi nime nu mai știe ce are și ce n-are, ce e al lui și ce nu e al lui“.

Iar peste toate, de Crăciun guvernul s'a grăbit să le mai facă un cadou: întreprinderea dării pe pământ.

Am auzit țăranii gospodari, plângându-se: „Dacă măresc darea de pământ fără să cunoască cât și ce putem scoate din el, vom pleca toți slugi pe la orașe, iar domnii să vină să munciască pământul“.

Sunt vorbe isvorâte dintr'o revoltă și disperare, cari nu trebuie trecute cu vederea.

La sate e greu, iar cel ce învidiază și coneamnă pe țăran, greșește.

Sătean.

† Dumitru Popescu

Miercuri în 5 Ianuarie la ora 4 d. a. au fost depuse spre vecinică odihnă, în cimitirul Belu din București, rămășițele pământești ale regretatului administrator financiar al județului Brașov, Dumitru Popescu. Funcționarii administrației financiare au fost reprezentați la înmormântare printr'o numeroasă delegație în frunte cu d-nii Florea, subadministrator financiar și Ștefan Ștefan, controlor-șef. La mormânt d-l Florea a rostit următorul, discurs funebru:

În clipele, când un an se înclină spre sfârșite în tojul iernii, când fulgi mari de zăpadă păreau că voesc să învalue într'un giulgiu uriaș orașul nostru, în acele clipe, s'a stins în Brașov o făclie care a luminat și a pălpăit ani de-a rândul pentru țara pe care o iubea cu toată arderea.

Secerea crudă și nemiloasă a morții ne-a smuls din mijlocul nostru pe șeful unei autorități de frunte, șeful Ad-ției financiare din Brașov, pe care îl deplângem aci cu toții la poarta acestui cavou.

Cu toate că îl știam de mai multă vreme suferind, totuși dragostea noastră pentru dânsul refuza să creadă că ne va părăsi atât de curând. — Și de aceea vestea morții sale a căzut ca un trăsnet din senin în mijlocul subalternilor săi, rănind și întristând adânc inimile tuturor celor ce l-au cunoscut.

Cred, că nu-l pot caracteriza mai bine decât ca erou al muncii, căci D. Popescu a căzut eroic în lupta grea pentru binele patriei, muncind cu o umitoare slăruință și răbdare tocmai în vremurile cele mai grele, când țara noastră întregită trebuia să-și capete fundamentul de granit al unei legislații și administrații unitare.

Avea o minunată perspicacitate de a sesiza problemele cele mai dificile. — Stegar al datoriei și al muncii, a stat la postul său nu numai cât timp era perfect sănătos, dar și atunci când soartea crudă începuse să-i sape admirabila-i putere de muncă. — Și astfel nu s'a clintit dela datorie decât atunci când medicii i-au ordonat aceasta categoric.

Fără de subalternii săi, era un adevărat părinte. — Se interesa aproape zilnic de soartea și de nevoile lor, intervenea pentru ameliorarea sorții lor, îi mângâia și chiar atunci când îi

dojenea n'o făcea cu răutate, căci avea o inimă nobilă.

În viața socială, D. Popescu se bucura de simpatiile tuturor. — Bun la inimă, sincer și prielinos, știa să respecte pe toți cu cari venea în contact.

Funcționarii Ad-ției financiare Brașov cari s'au putut bucura și folosi — în cursul unui timp de 6 ani cât a stat în fruntea acestei autorități, — de sfaturile și îndrumările sale cuminiți și înțelepte, îi vor păstra o neuitată amintire. În numele lor, aduc un ultim salut de omagiu iubitelui Șef ale cărui rămășițe pământești le depunem aci spre odihna veșnică.

Sufletul său, erou al datoriei și al iubirei de neam, să ne călăuzească.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

In raiul 'averescan

Se știe că în timpul alegerilor parlamentare, actualul guvern își bătea mereu calul de propagandă cu pînteni ieftinirii traiului.

Că și-a și finit cuvântul, e dovedită scumpetea care în timpul lunilor de guvernare averescană a crescut cu 50, iar la unele articole cu 100 și peste sută procente.

Dar pe lângă scumpetea de până acum, parlamentul a votat, în pragul Crăciunului, sporirea dărilor de consum pe zahăr și petrol. A întreit darea de pământ. A urcat tarifele postale. A scumpit timbrul de ajutor pentru cărțile postale.

Casa pădurilor a hotărât urcarea prețului lemnelor din pădurile de stat, etc. etc.

Toate aceste urcări de prețuri, cari după ele vor aduce allele, — au răsărit așa deodată, cadou de Crăciun.

Câte vor mai urma vom vedea. Căci, sigur, guvernul care și-a propus ieftinirea traiului nu se va opri numai la atât. Deși vorbește de o nouă urcare a prețurilor R. M. S.

Un lucru și-a uitat guvernul: să ridice și couda Leului. În schimb nu și-a uitat să ridice diurnele parlamentare.

Am spune mai mult, dar nu vrem să supărăm pe d-l ministru al justiției, care strigă din paragraful noiei legi de presă să nu „stângem acțiunea guvernului și să nu atingem creditul statului“.

E bine în țară, mai bine ca în raiul lui Mahomed.

Prețurile de pășunat

Prețurile de pășunat la izlazurile comunale au fost modificate pe anul 1927 după cum urmează:

Pentru Ardeal, Banat și Bucovina s'a fixat 40—100 lei de lei vită la hectarul de teren calitatea I, 80 lei la calitatea a II, și 60 lei la hectarul de pământ calitatea III.

Pentru vechiul regat s'a majorat de 10 ori prețul regional care a fost în anii 1917—1922.

Pentru terenul cultivat cu plante de nutreț se va lua dela 600 1000 lei hectarul.

Asociația medicilor Brașov va ține 2 sedințe importante în Casa Statului:

1. Astăzi, Sâmbătă în 8 Ianuarie 1927, ora 5 p. m. La ordinea zilei; Aranjarea unui bal medical al cărui profit e destinat pentru înființarea societății de salvare.

2. Marți în 11 Ianuarie 1927, ora 6 p. m. La ordinea zilei: Prezentări de cazuri de către d-nii: dr. V. Negrilă, dr. L. Câmpănu și medicii asistenți, dr. Suciu Sibianu, dr. Egyed: schimbările noi în mentalitatea medicală.

Știri din streinătate

O expediție de studii la locul unui cutremur. Zilele acestea a plecat o comisiune de studii specială la orașul Leninakan în Armenia care a fost distrus de un cutremur recent. Comisiunea se compune din două grupuri: un grup geologic sub conducerea profesorului Bogacev și al doilea fizic sub conducerea profesorului Lemlein. Lucrările comisiunii vor dura 3 luni.

Vagoane de dormit clasa III-a în Cehoslovacia. Societatea internațională a vagoanelor de dormit introduce în anul 1917 pe câteva linii din Cehoslovacia (vagoane lits cl. II și cl. III). Vagoanele de dormit vor funcționa la primul rând pe linia Praga—Košice. Tot în 1927 această societate va pune în funcțiune vagoane de dormit cl. III și pe linia Praga—Varșovia.

Cursuri pentru ciobani. Comisariatul pentru agricultură al republicii federative rusești a dispus înființarea, în fiecare județ, de cursuri pentru pregătirea de ciobani experimentați. Cursurile vor dura două săptămâni și la ele vor fi admiși ciobani cu o practică de doi ani.

Foița „Gazetei Transilvaniei“

Grija stăpânului

de Al. Cazaban*).

Cel dintâiu crivăț din anul asta, m'a surprins departe de... Capșa, tocmai în mlăștinile, care se întind fără sfârșit și fără zăre, între Borcea și Dunăre.

Umbiam după vânat de baltă și aveam ca tovarăș pe un gospodar ialomițean — un mare econom de vite din partea locului.

Din pricina vântului prea rece care ne pătrunde până la oase, cu toate hainele noastre îmblănite, ne-am hotărât să lăsăm baltă să înghețe și fără noi și ne-am îndreptat spre grindul unde ne aștepta trăsura.

Înainte de-a ajunge acolo, zărirăm, deodată, venind spre noi,

*) Al. Cazaban este un „neimpăcat adversar al democrației“. Trăiește în lumea celor cari au făcut averi în chipul „gospodarului“ descris în culorile de mai sus. Are însă câteodată muștrărea de conștiință care-l silește să servească chiar patronilor. „Viitorului“ lecția unei povestiri adevărate.

un om pe care vântul cu suflarea lui de ghiță îl împingea din spate. Omul eșise dintr'un stufăriș de papură — din stânga noastră — și își păru atât de ciudată ivirea lui, încât dacă ar fi fost noapte, ași fi crezut că e un animal sălbatec, care se strecurase din vizuina lui ca să ne atace.

Omul ne ajunse când tocmai ne suiam în trăsura.

Era îmbrăcat în toale de vară și așa de rupte și de ferfenite, că-i se vedea și pielea murdară de noroi și încrețită de frig.

Economul mă lămurii:

— E porcarul meu... Am mare încredere în el... De când porcărește la mine nu mi-a lipsit nici un godănaș măcar... Și trebuie să ști că în pustietatea asta unde nu s'aude țipenie de om, umblă de câva timp, haite primejdioase de lupi... E bășărăbean, săracul...

Cuprinzând cu privirea toată zărea, care se lasă turbure pe luciul de oglindă al apelor îndepărtate, întrebai aproape înfiorat:

— Și unde doarme nenorocitul ăsta?

— Pe unde apucă și el — mă liniști economul. — Poate

că mai târziu o să-i fac și un bordei în pământ...

Dărdăind de frig, porcarul rămăsese cu căciula în mână:

— Nu mai pot răbda frigul d-le Iancu... M'o răzbit de tă... Ați tot spus că aveți să-mi trimeteți un cojoc... Dar nu mi-ați trimăs...

Economul de vite, învălindu-și genunchii cu pledul călduros de lână de oaie, își încurajă sluga:

— N'avea teamă, Stroe; că am eu grijă și de tine... Uite săptămâna viitoare, dacă am vreme, mă reped până la Constanța și atunci fii sigur că nu te uit...

Iți cumpăr și ție un cojoc mai bun... Și dacă logofătul se îndreapla, apoi îți trimi, prin el, cojocul... Și doar că, bietul logofăt e bolnav și nu-l pot mâna, cu deasila în baltă... E și el om!

Poate ție-o cumpăra și o pereche de opinci, că prin astea văd că ție-au eșit degetele afară.

De pe înlinsul apelor veni de-odată o trâmbă atât de rece, că ne-am întors spatele ca să n'o primim în față, iar economul de vite strigă vizitiului să plece mai repede.

Depărtându-ne puțin, am întors — instinctiv — capul:

Porcarul rămăsese ca înfip

în grind, și întinsese numai brațele că parcă ar fi vrut să oprească trăsura din mers. Mi s'a părut că strigase după noi, dar nu i-am auzit glasul, căci prea tare foșnea vântul în treslia înghețată și în mlaja deasă de salcie unde numai lupii își găsesc adăpostul...

După ce trecurăm Borcea, pe pod umblător, și ajunserăm la drumul cel bun de sub coastă, nu mai simțirăm așa de aprigă, bătaia rece a Crivățului.

Cu gândul la porcarul care rămase singur și desbrăcat în pustietatea înfiorătoare a bălții, iarăși am întors capul.

Încolo, departe, dincolo de malul Borcei, pălcurile nedesluite de stuf sau de cătină se prefăcuse toate în mogâldețe care se tupeau și se lăteau cu atât mai mult în negura inserării, cu cât trăsura le lăsa în urmă...

Când se înoptă de tot, am zărit o lumină licărind departe și m'am bucurat la gândul că poate porcarul aprinsese un foc...

Îl atinsei ușor pe tovarășul meu care își fuma tăcut luleaua:

— Și când ai de gând să te duci la Constanța?

— Sigur nu știu... Cred că

săptămâna viitoare, dacă nu vine zăpada...

— Cum dacă vine zăpada nu te mai duci?

— Cam greu... Trebuie să pun vitele la adăpost și trebuie să îngrijesc de nutreț...

— Bine... Dar porcarul?..

— Ce-i cu porcarul?..

— N'ai spus că-i trimeteți un cojoc... Dacă moare de frig, bietul, până ce te duci în oraș, până ce cumperi cojocul și până ce se îndreaptă logofătul să i-l ducă?

Economul de vite vorbi liniștit:

— Nu moare... N'avea nici-o grijă... E învățat... S'apoi cu cine o să-mi rămână porcii?..

N'am mai avut curajul să întorc capul... Mi-a fost parcă teamă să nu mai văd licărind nici-o lumină în prăpastia de întunec și de frig pe care o lăsăm în urmă...

Români, abonați cel mai vechi z ar românesc politic „Gazeta Transilvaniei“, care împlinește 90 ani de existență.

Cercurile de adulți „Sf. Gheorghe“.

Educația religioasă a tinerimii a fost socotită în ultimul timp ca una din cele mai grele probleme, chiar și de popoarele cu pretenții de civilizație. La noi în țară această problemă preocupă cele mai luminate minți ale fețelor bisericesti. Greutatea rezolvirii acestei probleme nu constă numai în dificultatea de a cunoaște sufletul unui copil ci tocmai în mediul social în care trăiește și se mișcă acest copil. Cunoaștem cu toții „dusul lumii” în care trăim și așa numitul „spirit al vremii” sub care înțeleg curentele ce stăpânesc pe oameni în credințele și în obiceiurile lor. Cunoaștem în fine indiferențismul religios ce bântuie mai ales în pătura intelectuală.

Societatea noastră de azi suferă de o boală a veacului, a cărei proveniență încă nu e cunoscută; e vorba de „miopia sufletească”, ochiul omului privește mai mult spre pământ, cu un cuvânt golul spiritual devine o realitate... Și într-adevăr, omul într-un astfel de mediu nu mai poate păstra ceia ce a moștenit dela moșii și strămoșii lui, căci spiritul vremii, un curent ce mai întoldeauna este importat din țări străine, pe toate le transformă și le modifică. Sufletul, cea mai delicată parte a ființei omenești este arma principală de care se poate folosi omul în lupta ce o duce cu spiritul vremii. Dacă acest suflet nu este binepregătit, oțelită cu o credință puternică, ușor poate fi învins de cea mai slabă adiere a spiritului vremii.

Privind în jurul nostru vom constata cu regret că în viața noastră suflă într-adevăr multe și variate vânturi, multe curente nesănătoase, cari fac ca drumul spre bine și spre un ideal oarecare să fie anevoios și spinos. E greu aci, a crește pe tineri în duh de virtute și de moravuri, în spirit de bărbăție și de idealism, într-un mediu care se conduce în judecarea tuturor acțiunilor numai de „înțelepciunea lumii acesteia” și de interesele meschine ale zilei de acum.

Cu amărăciune sufletească trebuie să mărturisesc o tragică constatare a realității. Firea omenească atât de mult s'a înrăutățit încât cumpăna vieții înclină tot mai mult spre fărâdelegi și desfrâu, primind cu aplauze furtunoase toate obscenările veacului. Mediul vioiește ca să fim ca și el, să ne conformăm lui, în loc de a veșui deasupra lui...

Intr-o astfel de împrejurare nu poți să nu admiri ideea fericită a I. P. S. S. Mitropolitului Nicolae, de a înființa pe cât e posibil, în fiecare comunitate de credincioși, așa numita societate a tinerimii adulte „Sf. Gheorghe”, fapt care s'a și legiuirit în sesiunea sinodală din 26 Aprilie 1924. Iată că în lupta aprigă pe care o duce biserica se creiază un nou mijloc, o nouă instituție care are de scop să formeze fii mai credincioși postulatorilor ei. Ori pentru atingeră acestui ideal ea caută să organizeze tineretul adult, căci în el stă speranța și țăriia sufletească a neamului în viitor, căci „sufletul își are rostul lui și este elementul deciziv în realizarea marilor ideale”.

Scopul de căpetenie este îndrumarea tineretului, născut orfan, fără părinți spirituali, către viața religioasă-culturală, care să desvolte apoi în sufletele lor sentimente de fraternitate, cari uneori nu le găsești nici între frații aceleiași familii. Într-adevăr, bisericii îi revine acest rol de prefacere, căci ea este singura instituție care își are la bază cugetări veșnice de

idealism, de cari lumea totdeauna are nevoie. Biserica este acel așezământ care în vremuri de decadentă morală, e singura care păstrează tot ce e mai bun. Biserica, în sfârșit, ocrotitoarea veacurilor de benenie, nu poate să rămână indiferentă față de relele ce bântuie în societatea de azi. Ea luptă azi ca nici odată, pentru a da țării disciplina morală și acțiunea socială în duh evanghelic.

Întâmpinăm însă multe greutăți. A schimba mediul, desigur nu radical, și a face să sufle un vânt puternic de purificare morală în sufletele tuturor, înseamnă o mare îndrăzneală. Pentru această întreprindere biserica are nevoie de tot atâția apostoli cari, cu caracterul, bărbăția, curajul, eroismul și țăriia sufletească să fie exemple vii, iar în entuziasmul pastoral, neîntrecuți. Atunci și numai atunci se va cuceri cu adevărat lumea...

Iată rostul cercurilor de adulți „Sf. Gheorghe”. Voești să reformezi duhul lumii, începe cu înălțita fragedă și accesibilă unei noi îndrumări; numai astfel se va putea crea câte un stâlp puternic și sănătos neamului și bisericii. Deși aceste cercuri sunt la începutul începuturilor, totuși nu ne face să ne îndoim cătuși de puțin în felul cum își înțeleg chemarea în cadrul și în spiritul statulelor pe cari le au. S'au înființat pretutindeni și se vor mai înființa.

Această organizare a tinerimii adulte a prins rădăcini și în Brașov Toată, grație părintelui prof. N. Furnică. Deși are o existență care numără abia câteva luni, deci fânără, totuși prestațiunile ei publice dau dovadă de un început de maturitate.

În seara zilei de Anul nou, am avut prilejul să asist la a doua serbare, a cărei program bogat și variat (declamații, coruri, teatru...) a satisfăcut publicul pe deplin. Piese corale au fost executate îngrijit sub conducerea elevului Const. Zamfir, stărnind însufletește aplauze. Rolurile celor două piese comice dar moralizatoare, au fost interpretate cu mult talent. Păr. Furnică directorul societății, fiind însărcinat cu îngrijirea religioasă-culturală a membrilor, salută asistența, precizând în scurte cuvinte scopul societății. Programul serbării a fost rodul unei munci serioase și în bună înțelegere, fapt care ne face să credem în realitatea unirii ideale a tinerimii din această societate. Președintele, dl N. Badea în afacerile administrative, își înțelege chemarea.

Aceste cuvinte nu sunt o floare de măgulire pentru a împodobi o clipă cu laude societatea „Sf. Gheorghe” Brașov-Tocile, ci sunt un îndemn mai mult de a se munci în tăcere și fără reclamă. Dacă se va continua pe acest drum, fiecare mădular al acestei societăți se va simți mai aproape de Hristos, în aceea împărăție pe care a vestit-o acum două mii de ani.

Ionel Brânzea, stud. la Academia teol.

Bibliografie

A apărut în editura: Cartea Românească:
Cunoștințe Folositoare Seria B. No. 47. Cultura Tomatelor (pălăgelelor roșii) de Ilie Isvoranu, egonom Prețul lei 5.
Cunoștințe Folositoare Seria A. No. 34. Lămurirea Populului de I. Simionescu, prof. universitar. Prețul lei 5.
De vânzare la principalele librării din țară.

„Societatea Junilor” împreună cu tinerimea din Brașov-Vechiu, aduce mulțumiri călduroase onoratului public, care a dat suprasolvire și a luat parte la petrecerea ce a fost aranjată în seara de 26 Decembrie 1926 în sala cea mare dela Redute. Petrecerea a fost foarte bine răsunată, cu toate că la câteva persoane care au fost asvârlite dintre tinerii din Brașov-Vechiu, nu lea convenit petrecerea dată de susnumita societate.

Intr-adevăr că nu le-au convenit, pentru că nu au fost și aceste persoane socolite și luate în considerare, pentru ce? pentru că sunt nește naivi edevărați, pe care societatea nu poate da nimic. Vă îngrăm cu numele și pe Domnii: Silvestru Perșinar funcționar, Gheorghe Puiu zidar care datorează și azi tinerilor din Brașov-Vechiu, suma de lei 1000, de doi ani; Petru Puiu elev la școala reală, Nicolae Petișor zidar, Vasile Dan elev la școala sup. de comerț. Ioan Muntean elev la școala sup. de comerț. Responsabili semnăm: V. Prișcu, A. Irimie, N. Bales, E. Prișcu, Gh. Jugăner.

5/1. 1927.

Mica publicitate

De vânzare ieftin: un plug, un plug cu trei culite, o mașină de greblat, mașină de sămănat, lăvălug de fer, un cultivator, mașină de cosit iarbă, mașină de secerat, de legat, snopi, plug de prașit, grăpă de fer cu trei culite, o trăsură modernă cu roți de cauciuc, trăsură cu roți de fier și o sanie. A se adresa administrației z arului. 7 3-3

De închiriat în Str. Fân-tâna Roșie No. 2 o gură pentru garaj de 2 automobile și o cameră sau pentru un bijar și grajd pentru 4 cai A se adresa la proprietar între orele 1³⁰-2³⁰ p. m. și după ora 8 seara. 27 2-3

TAILLEUR

CONCURENȚA

efectuiază hainele cele mai moderne pentru bărbați și copii. Specialist în haine de piele pentru bărbați și dame. Târgul Boilor No. 4. 9 2 11-17

Despărțindu-ne de E Bologa Cz nk și Verzar, am deschis sub Firma

CZINK și VERZAR

în Brașov, colț Strada Vămii și Michail Weiss

un nou Magazin de Mode pentru Bărbați și Dame. Rugându-vă a ne onora cu vizita D-voastră semnăm

Cu toată stima:

CZ- NK și VERZAR

25 2-2

Publicațiune

În ziua de 7 Februarie 1927 la orele 10 a. m. se va ține la oficiul silvic orașenesc Brașov Str. Argintarilor No. 5 o licitație publică cu oferte închise, despre vânzarea următoarelor materiale lemnoase fasonate, esența pin, din pădurea expropriată a orașului Brașov în hotărul comunei Apața, numită „Dumbrava-Nagyseret”.

a) 1992,76 metri cub trunchiuri fasonate, lemne de construcție.

b) 6757 metri curenți răduri fasonate, lemne de construcție.

c) 2680 metri steri lemne de foc fasonate.

Prețul de strigare pentru obiectul a) 1 m³=400 Lei, Valdiul 80,000 Lei.

Prețul de strigare pentru obiectul b) 1 m. corant = 5 Lei, Valdiul 4000 Lei

Prețul de strigare pentru obiectul c) 1 metru ster = 150 lei, Valdiul 40,000 Lei.

Valdiul, care se va reține ca garanție, se primește numai în numerar sau în hârtii de valoare de stat.

Fiecare obiect de vânzare se va vinde deosebit.

Ofertele umbrate și sigilate se vor preda în mâinile comisiei de licitație împreună cu garanțiile la orele 10 a. m. în ziua de licitație.

Licitatia se va ține în baza dispozițiilor legii de contabilitate publică. Condițiunile de licitație și de vânzare se pot vedea la subsemnatul oficiu și în orele de oficiu.

Brașov, la 4 Februarie 1927.

Oficiul silvic al Municipiului 29 1-1 Brașov.

Abonații noștri, cari au rămas în restanță cu plata abonamentului, sunt rugați a ne achita de urgență restanța pentru a nu li se întrepruce trimiterea ziarului.

România
Primpreședintele Curții de Apel Brașov.

Publicațiune

Potrivit dispozițiilor art. 250, 271 și următorii din legea de organizare judecătorească combinat cu art. 56-61 din Regulamentul pentru organizarea serviciului interior al Curților de Apel, se publică spre cunoștință generală, că în ziua de 1 Februarie 1227 ora 9 dimineața se va ține examen în Palatul Justiției etaj I, pentru ocuparea postului de imoiegași necesari atât Curții de Apel, cât și tribunalului dela reședința Curții și judecătorilor din circumscripția tribunalului, precum și parchetelor.

Candidații doitori a presta examenul vor prezenta sau înainta cererile până în ziua de 31 Ianuarie 1927 la care vor anexa următoarele acte:

1. Actul de naștere din care să se constate că are 21 ani impliniți
2. Certificat de naționalitate română eliberat de pînă ie.
3. Certificatul de absolvire a cel puțin 4 clase secundare.

Programul materiilor de examen este:

1. O probă scrisă spre a se cunoaște dacă candidatul are o scriere frumoasă și posedă suficiente cunoștințe de gramatică, ortografie și limba română.

O probă orală asupra următoarelor materii:

- a) cunoștințe elementare asupra organizării instanțelor judecătorești și cunoștințe teoretice a atribuțiilor fiecărui funcționar al greșei și ierarhiei dintre funcționari.
- b) geografia țării și în special împărțirea ei administrativă.
- c) principii generale asupra puterilor constituționale și a organizării lor în stat
- d) cunoștințe asupra principiilor evenimentelor istorice cari au adus întregirea neamului.

Brașov, la 28 Dec. 1926.
Primpreședinte:
16 2-2 Pop.

Cețiți și răspândiți:
„Gazeta Transilvaniei”
cel mai vechi ziar românesc.

MAGAZIN DE POSTAV ȘI ȘTOFE DE LANA
G. H. SOCI
Strada Portii No. 27 BRAȘOV, Strada Portii No. 27
Cu onoare îmi permit a aduce la cunoștința onoratului Public că am făcut încă la timp cumpărăturile în streinătate dela fabricile cele mai cunoscute. Pentru sezonul de toamnă și iarnă, sosesc zilnic noutăți din calitate stofe de costume, pardisii paltoane și unitorpe pentru studenți pe cari le pot vinde publicului cumpărător prin exploatarea bună a conjuncturei de valută cu adevărate prețuri ieftine. Vizitați magazinul meu fără obligație de cumpărare, ca să Vă puteți convinge personal de calitatea bună și prețurile extraordinar de ieftine a mărfurilor mele.
Cu deosebită stimă:
G. H. SOCI
933 17-36

IOAN G. TIBERIU
Brașov, Târgul Boilor (vacilor) No. 9.
Depozit cu articole tehnice și fierărie
Unelte pentru strungari, fierari și lăcătuși, garnituri pentru mașini, curele pentru transmisiuni, mare asortiment cu șurupării (buloane) pneconice și cap rotund (torband) șurupuri pentru roate cuie de sârmă, carton asfaltat pentru acoperiș, precum și alte articole atingătoare de această branșă.
Telefon 62. PREȚURI MODERATE Telefon 62.

Din anchetele noastre.

Parlamentarii la sate

Am înregistrat întotdeauna cu o viua satisfacție informațiile ce ni se trimiteau din ținuturile, în cari aleșii poporului, descălțându-se între săteni, luau contact cu ei, ascultându-le multe nevoii și dându-le sfaturi prețioase pentru apărarea și susținerea drepturilor lor în fața autorităților.

În coloanele ziarului nostru s'au putut adeseori citi rapoarte despre primirea însuflețită făcută deputatului Brașovului Dr. Voicu Năstase și însoțitorilor săi în satele județului nostru. Pentru sătenii jud. Brașov sosirea fruntașilor în mijlocul lor era o adevărată zi de bucurie și elevare sufletească, văzând ei că cei, pentru cari și-au dat votul lor cu toată încrederea, nu i-au dat uitării, ci vin să le asculte păsurile și să-i lumineze asupra stărilor politice din țară.

Vedem acum cu mare bucurie că și parlamentarii P. N. T. aleși în județul Făgăraș, d-nii: I. Cinciu senator, Dr. Aurel Dăbescu și O. Stochița deputați, vizitează de câteva zile comunele acestui județ, fiind primiți cu o nespusă bucurie pretutindeni.

Nu tot așa stau însă lucrurile în alte județe. Iată ce ne scrie de pildă un colaborator al nostru, care la sărbători a culterat mai multe sate de pe Târnavă:

„Indiferentismul, cu care unii parlamentari (senatori și deputați), își tratează comunele cari i-au ales și trimis în Parlament, — e mai mult decât dureros.

„Cu toate piedicile în vremea alegerilor, țărani s-au prezentat la urnă și și-au dat votul pentru candidații recomandați de Centru, dar pe cari nici nu i-au văzut.

„Au tăcut însă oamenii. Și n-au călțit nici contra faptului că n-au fost căutați de aleșii lor măcar în timpul lunilor de vacanță din vară.

„S-a redeschis Parlamentul, s-au început vacanțele de Crăciun, după cari vor începe din nou debaterile parlamentare.

„Și cu toate acestea sunt atâția deputați cari nu s-au arătat încă alegătorilor lor și sunt atâtea comune de alegători, cari nu și-au văzut încă și nu și cunosc deputații aleși prin voturile lor.”

Faptul e comentat la sate în chip și fel. La tot cazul însă într-o lumină, care nu face nici laudă, nici cinste celor vizități.

Căci știe și recunoaște și țărânul că datorită deputatului sau senatorului este apărarea nevoilor obștești în Parlament. Dar mai știe încă un lucru: Sunt mulți cari numai prin prezența lor contribuie la viața parlamentară. Și e prea scump plătită această prezență, dacă interpretăm ei nu și aduc aminte de multele și frumoasele promisiuni făcute în timpul alegerilor.

Sunt atâtea nevoi obștești la sate, cari, prin o simplă și ușoară intervenție a unui om cu pricepere și inimă, ar putea fi rezolvate. Sătenii nu și cunosc însă deputații și încep astfel pe mâna pândacilor hrăpăreți de averi.

Iar sfârșitul? Pierderea încrederii în cei aleși de ei!!

O spun aceasta, pentru ca să se audă acolo unde nu se știe că țărani se întreabă năcăziți:

„Pentru ce am ales? Unde ne sunt deputații?...”

Locale

Decorat. D-l general A. Burtanoviu a fost decorat cu „Steaua României” în gradul de comandor.

Comitetul județean al „Astrei” ține o ședință luni la ora 6 seara, în localul Casinei române. Avis membrilor.

Numire. D-l Dr. Victor Munteanu a fost numit intern la spitalul din Brașov.

Serbare de Crăciun. — În ziua de 22 Dec. s'a ținut serbarea Pomului de Crăciun la școala de copii mici Nr. 4 din Blumăna. Serbarea a fost condusă cu multă pricepere de harnicele d-șoare inv. Aneta Păișiu și M. Popovici și a fost la înălțime, deși elevii acestei școli sunt aproape în majoritate unguri. După serbare s'au împărțit haine, ghete și ciorapi la 26 elevi săraci, cumpărați din banii votați de comitetul școlar. Se aduce laudă și mulțumită d-șlor inv. și președ. comitetului școlar, insp. P. Munteanu. — Asistent.

Vremea la Brașov. Termometrul a indicat astăzi dimineață 13 grade cea mai scăzută temperatură înregistrată în iarna aceasta.

Cei cari sunt peste zi ocupați se pot fotografia și seara, până la ora 8 în atelierul fotografic, iluminat electric, în mod splendid, la Fotografatul Curței Regale Heinrich Lang, strada Porții 52, Telefon 746.

Serbarea Bobotezei. — În prezența șefilor autorităților civile și militare, s'a oficiat în Piața Libertății sfințirea apelor, după care a urmat botezul trupelor. Muzica reg. 89 inf. a întonat cântece religioase în vremea botezului. S'au tras salve de tunuri.

La bis. Sf. Nicolae și Sf. Treime de pe Tocile, unități din Vânătorii de Munte au luat parte la serviciul religios, cu muzicele.

Comunitatea izraelită neologă din Brașov a serbat nu de mult — precum ni se comunică — aniversarea de-o sută de ani a existenței acestei comunități, precum și aniversarea de 75 ani a existenței Reuniunii Femeilor izraelite. A bătut la ochi că aceste aniversări s'au serbat cu escluderea publicității, nefiind invitate nici autoritățile și nici reuniunile femeilor de alte naționalități. Cu acest prilej s'au desvâlit și tablourile fondatorilor comunității și ai reuniunii: Ahron, Löbl și H. Aronsohn, la care ar fi participat bucuos și familiile celor cari au cunoscut pe acești fondatori. Lumea se întreabă mirată pentru ce acest exclusivism de neînțeles, când tocmai astfel de serbări sunt menite să strângă legăturile între diversele naționalități și societăți similare.

Pentru Orfelinatul U. F. R. D-na Elena I. Spuderca, donează Orfelinatului suma de Lei 500 în amintirea regretatului său soț Ioan Spuderca, în loc de parastas de ziua numelui.

Exprimăm vii și călduroase mulțumiri generoasei donatoare. *Maria B. Baiulescu, președinta U. F. R.*

EXTERNE.

Politica internă a Cehoslovaciei în anul 1926.

Ziarele cehoslovace se ocupă pe larg cu anul politic trecut, conchizând că el a adus o clarificare și consolidare a raporturilor interne din republica învecinată.

Se insistă deosebi asupra celor două evenimente importante petrecute în anul expirat: crearea unei noi majorități guvernamentale și înțelegerea a doi reprezentanți ai partidelor germane în guvern.

Colaborarea dintre cehi și nemți — spun ziarele — s'a pregătit încă de mai înainte și de aceea ea n'a produs în Cehoslovacia nici o surprindere. Și tuția care a dus la acest eveniment a fost creată de fapt în urma alegerilor ce au avut loc în toamna anului 1925. Se știe, că aceste alegeri au adus o slăbire considerabilă a partidelor socialiste în folosul partidelor burgheze.

Nu fără dificultăți s'a putut constitui un guvern de coaliție națională la fel cu acel care a condus, în 1922, destinele republicii. În el a fost reprezentate după cum se știe, atât partidele burgheze (național democrat, populist și agrarian) cât și cele socialiste (socialist-național și socialist democrat).

Agrarienii, cari au eșt cei mei puternici din alegeri, au căutat să realizeze depe urma acestei pozițiuni și postulatele partidului lor și în primul rând majorarea taxelor la importul produselor agricole. Contra acestei tendințe s'au opus în modul cel mai înverșunat partidele socialiste. Această neînțelegere între partidele guvernamentale a determinat desfacerea coaliției naționale, demisia cabinetului și venirea guvernului de funcționari Cerry.

Pe timpul acestui provizorat au fost câștigate alături de partidele nesocialiste cehice și două partide germane, agrar și creștin social, considerate încă înainte ca activiste, împărțind principiile de stat cehoslovace și aprobând munca parlamentară pozitivă. Într-o astfel de constatare, a fost votat tariful vamal pe produsele agricole. Au participat la vot și catolicii cehoslovaci, populații părintelui Hlinka și creștinii so iali germani cari s'au străduit pentru legiferarea salarizării clerului. În acest mod s'a creat în Parlamentul cehoslovac o nouă majoritate, care a format apoi baza unui nou guvern parlamentar.

Guvernul a venit în Octombrie sub președenția șefului agrarienilor cehoslovaci, dr. Antonin Švehla. În acest cabinet au intrat și reprezentanții partidelor germane, cărora s'a încredințat două resorturi importante: justiția (Meyer Harting creștin social) și lucrările publice (dr. Spina, agrarian). Acest eveniment a fost caracterizat ca cel mai important din decursul ultimilor ani.

După venirea noului guvern Švehla, majoritatea guvernamentală s'a compus din agrarienii cehoslovaci, clericii cehoslovaci, partidul micilor industriști și cele două partide germane. În Parlament guvernul este sprijinit și de populații slovaci și de partidul național-democrat. Prin aceasta guvernul și-a asigurat o majoritate puternică, care în unele cazuri poate conta și la concursul partidelor socialist-democrat și socialist-național, rutând astfel conduca încă mult timp destinele statului cehoslovac.

Ultime știri

Ravagiile epidemiei de gripă

Londra. — Epidemia de gripă a ajuns și aci. Medicii lucrează ziua și noaptea. Pentru a scăpa de asaltul bolnavilor, ei sunt siliți a pune zăvor la ușe. Casele particulare nu mai primesc nici un fel de vizită de frica infecțiunii.

Paris. — Din provincie sosesc mereu știri alarmante cu privire la epidemia de gripă. La Montpellier până acum au fost 61 cazuri mortale, iar la Marsilia 60.

INFORMAȚIUNI

Deputați mireni la Congresul mitropolitan au fost aleși în eparhia Caransebeșului următorii:

1. În cercul I. Caransebeș: *Ilie Orzesce*, președ. Comunității de avere din Caransebeș.
2. În cercul II. Lugoj: *dr. George Dobrin*, fost prefect și avocat în Lugoj.
3. În cercul III. Oâtaia: *dr. Vasile Luchiu*, profesor universitar în Cernăuți.
4. În cercul V. Oravița: *dr. Ioan Teicu*, prefectul jud. Caraș.
5. În cercul VI. Bocșa-montană: *dr. Cornel Bojinca*, deputat de Caraș.
6. În cercul VII. Mehadia: *dr. Vaeu Brăncuș*, fost șef de Resort.
7. În cercul X. Vârșet, *Gavrilă Mihail*, colonel în pensie în Vârșet.

Zăpadă mare la Cluj. Eri a căzut zăpadă, în mare cantitate, în Cluj, împiedicând aproape circulațiunea în oraș.

Din celelalte orașe ale Ardealului de Nord se anunță de asemenea vreme de iarnă grea.

Ninsoarea a fost aproape generală în Ardeal.

Trenurile sosesc cu întârzieri, în gara Brașov, din toate părțile, din cauza gerului și a zăpezii.

Plecările trenurilor din Gara de Nord—București se face cu întârziere. Furtuna de Miercuri spre Joi a fost puternică, în București și în jur, deranjând legăturile de telefon și telegraf. În Capitală peste 50% din circuitele sunt deranjate.

Efectele impozitului pe necăsătoriți. Cu 1 Ianuarie a intrat în vigoare în Italia legea, prin care se impun cu impozite destul de mari bărbații necăsătoriți între 25 și 65 ani. Efectele acestei legi se resimt deja în Italia. În câteva zile s'au deschis sute de birouri pentru mijlocirea de căsătorii, cari sunt zilnic asaltate de sute de bărbați, cari preferă să se căsătorească decât să plătească impozitul. Dealtfel acesta a fost și scopul urmărit de Mussolini prin aducerea acestei legi: să înmulțească numărul căsătoriilor și prin aceasta numărul nașterilor.

Asasinate și sinucideri cu duimul. Din Varsovia se anunță: În timpul sărbătorilor s'au înregistrat în diferite orașe polone fapte sângeroase senzaționale. Sublocotenentul de ulani Barnatzky s'a sinucis în noaptea de Anul nou într'un bar al otelului englez producând o panică de nedescris între oaspeți. În orașul Zirardov un inginer, după ce și-a ucis mireasa, s'a sinucis. În același localitate sergentul Guliewicz și-a ucis, în noaptea de Anul nou, mireasa.

În *ud-pestă* s'au înregistrat în primele trei zile ale Anului nou 34 sinucideri, dintre cari 7 cu sfârșit mortal.

Noul guvernator al Băncii Naționale este d-l Tilică Burileanu, multimilionar și fost mare proprietar în jud. Mehedinți.

Numirea aceasta a fost o surpriză pentru cercurile financiare și economice, ea reprezentând numai considerente de ordin politic.

Despre noul guvernator al Băncii Naționale se poate spune că a jertfit mulți bani în politică, despărțindu-se de partidul liberal — al cărui membru devotat a fost mulți ani — pe chestiunea expropriierilor și a politicii personale făcută de frații Brătianu.

Drama din Ploești. — O crimă neobișnuită — autorul ei fiind un intelectual — s'a petrecut la Ploești.

Magistratul Nicolae Atanasie Cristu, jude de ocol în Ploești, a ucis cu două focuri de revolver pe studentul în medicină Constantin Tălăngescu.

După o prietenie intimă de 4 ani între familia magistratului și victimă, s'a iscat o ură de moarte între ei din cauza unei nepoate a magistratului, pe care o lubea Tălăngescu. Iubirea aceasta n'o îngăduia familia ei și de-aci conflicte foarte dese între magistrat și student.

Joi seara, Tălăngescu a atacat pe magistrat, lovindu-l cu putere. Tălăngescu era foarte voinic. Magistratul, văzându-se în primejdie, a tras două focuri de revolver — glonte lovind pe student în cap, omorându-l.

Cel de al doilea glont, l'a lovit în brațul drept. Autoritățile cercetează crima aceasta neobișnuită.

Un congres internațional contra fumatului. În Mai 1927 se va ține la Praga un congres internațional al inamicilor tutunului. Până în prezent și-au anunțat participarea 700 delegați din întreaga lume. Cu această ocazie va fi organizată la Praga o expoziție, care va prezenta un tablou al vătămării sănătății din cauza fumatului.

Preschimbarea bonurilor de rechiziție. Ministrul de război a decis că toți deținătorii de bonuri de mână, chitanțe provizorii, procese-verbale, etc., prin care ar putea dovedi că li s'a rechiziționat vre-un obiect de către armată, atât în timpul marelui război 1916—1918 cât și cu ocazia campaniei contra Ungariei în 1919 și care până în prezent nu le-au preschimbă în bonuri de rechiziție definitive model No. 2, pot cere dia nou aceasta prin comisiunile mixte de rechiziții ale fiecărui cerc de recrutare aflat în capitală de județ cu compunerea prevăzută de art. 17, lit. B din regulamentul legii asupra rechizițiilor.

Turme de oi atacate de vulturi. Un cârd de vulturi de munte a atacat în Daghestan, regiunea Aniak, o turmă de oi. Vulturi au sfârșit 42 oi.